

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ • ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020 - ΤΕΥΧΟΣ #107

**ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ**

DANNY-HOWE-BN-D2BCVPIK-UNSPASH

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο
Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1 Κρούσμα στην Πρέβεζα

ΟΠΩΣ ανακοίνωσε η Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας Ηπείρου, άνδρας, νεαρής ηλικίας, από την Πρέβεζα βρέθηκε θετικός στον κορονοϊό.
Σε εξέλιξη βρίσκεται η διαδικασία ιχνηλάτησης του οικογενειακού και φιλικού του περιβάλλοντος.
<https://typos-i.gr/article/kroysma-sthn-prebeza>

2 Όταν το δάσος δεν υπήρχε

ΟΙ ΛΟΦΟΙ των Ιωαννίνων δεν ήταν πάντα πράσινοι. Πολλά από τα δασύλλια που υπάρχουν σήμερα, οφείλονται κυρίως στην περιβαλλοντική πολιτική (κι όμως) που ακολούθησε η πόλη από τη δεκαετία του '20 και μετά.
<https://typos-i.gr/article/otan-dasos-den-yphrx>

3 Η «μάχη» της ανεμογεννήτριας

ΤΟ ΑΙΟΛΙΚΟ πάρκο στο όρος Λάκμος, ή καλύτερα τα τέσσερα αιολικά πάρκα που θα λειτουργήσουν ενιαία από την ίδια εταιρία, τη γερμανική ABO Wind AG, δεν προέκυψε έτσι ξαφνικά.
<https://typos-i.gr/article/h-maxh-ths-anemogennhtrias>

4 Ανακοινώσεις για το θανατηφόρο εργατικό στην Άρτα

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του 29χρονου ηλεκτρολόγου Χρήστου Ζορμπά, στο εργοστάσιο της Ηπείρου ΑΕΒΕ κατά την εργασία του, ερευνάται από την αστυνομία, για να διαπιστωθούν οι αιτίες που προκάλεσαν το τραγικό γεγονός.
<https://typos-i.gr/article/anakoinwseis-gia-8anathforo-ergatiko-sthn-arta>

Κάντε μια συνδρομή στον Τύπο Ιωαννίνων

Αν σας αρέσει ο Τύπος, μπορείτε να γίνετε συνδρομητές-τριες μέσω της πλατφόρμας Patreon

Το Patreon είναι μια πλατφόρμα «ενίσχυσης δημιουργών», μέσω της οποίας, ουσιαστικά μπορείτε να κάνετε μια μηνιαία συνδρομή στο typos-i.gr. Εκτός από τη στήριξή τους, οι συνδρομητές-τριες θα έχουν πρόσβαση πριν από όλους σε βίντεο, ψηφιακές εκδόσεις, podcasts, καθώς και άλλες μικρές ή μεγαλύτερες εκπλήξεις που ετοιμάζουμε. Μπορείτε να μπείτε εδώ και να κάνετε τη σχετική διαδικασία: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μια μικρή επανάληψη για τον τρόπο λειτουργίας του Patreon:

Κάθε μήνα, μέχρι να διακόψετε τη συνδρομή, το Patreon «τραβάει» από το μέσο πληρωμής που δηλώσατε, το ποσό που δηλώσατε (4 ή 10 ευρώ συν 24% ΦΠΑ).

Μπορείτε να διακόψετε όποτε θέλετε τη συνδρομή σας.

Κατά την εγγραφή σας, δηλώνετε το μέσο με το οποίο θα πληρώνετε: Κάρτα ή PayPal.

Στη διαδικασία εγγραφής, ενημερώνεστε επίσης για την ημερομηνία στην οποία θα χρεώνεστε.

Για οποιαδήποτε πληροφορία, μπορείτε να μας ρωτήσετε: ioanninontypos@gmail.com.

Παρακολουθώντας τη σελίδα του typos-i στο patreon (από το desktop ή την εφαρμογή στο κινητό) θα ειδοποιηθείτε για το υλικό που διατίθεται πρώτα ή και αποκλειστικά στους patrons.

Έτσι και αλλιώς, σας ευχαριστούμε πολύ!

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ:**Ποιες είναι πράγματι****ΟΙ «παράπλευρες απώλειες»**

Τα μέτρα καραντίνας που ελήφθησαν για την αναχαίτιση της εξάπλωσης της Covid-19 έσωσαν αναμφίβολα ζωές, αλλά οι επιπτώσεις τους θα στοιχίσουν άλλες ζωές στον κόσμο πιο μακροπρόθεσμα. Πρόκειται για μια εξίσωση με πολλούς αγνώστους που έχει ηθική διάσταση. «Είναι ένας υπολογισμός που είναι πολύ δύσκολο να γίνει», δηλώνει στο AFP η κοινωνιολόγος στο πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν Σάρα Μπέργκαρντ, επισημαίνοντας ότι «οι καλύτεροι επιδημιολόγοι και ειδικοί των κοινωνικών επιστημών» ασχολούνται με το θέμα αυτό για να φωτίσουν τις πολιτικές αποφάσεις.

«Μεταξύ των δυσκολιών είναι ο υπολογισμός του αριθμού των θανάτων που συνδέονται με την ίδια την ασθένεια Covid-19, του αριθμού των θανάτων που αποδίδονται στο χάος και στις συνέπειες της κρίσης της Covid-19 (στο σύστημα υγείας) σε σύγκριση με τους θανάτους που αποδίδονται στις οικονομικές συνέπειες των περιοριστικών μέτρων και του αντίκτυπού τους στους ανθρώπους και στις επιχειρήσεις», συνεχίζει.

Σε μελέτη που δημοσιεύτηκε το 2000 ο Αμερικανός οικονομολόγος Κρίστοφερ Ραμ έθετε ένα εκ πρώτης όψεως προκλητικό ερώτημα: «Οι υφέσεις κάνουν καλό στην υγεία;».

«Η υπόθεσή μου ήταν ότι όταν μια οικονομία πάει άσχημα, η υγεία των ανθρώπων επιδεινώνεται. Γι' αυτό εξεπλάγην όταν ανακάλυψα ότι είχα ως επί το πλείστον άδικο», εξηγεί ο ίδιος 20 χρόνια μετά.

Από τη μία πλευρά οι αυτοκτονίες και το στρες αυξάνονται με την ανεργία, συνοδευόμενα από κατάχρηση επιβλαβών ουσιών, από προϊόντα καπνού ως παράνομες ναρκωτικές ουσίες. Από την άλλη πλευρά όμως με την επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας, μειώνονται τα τροχαία δυστυχήματα και η ατμοσφαιρική ρύπανση και η σωματική υγεία βελτιώνεται κυρίως χάρη στον διαθέσιμο χρόνο που υπάρχει για σωματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τη μελέτη του.

Το αποτέλεσμα είναι ότι μολοντί κάποιοι δείκτες δημόσιας υγείας επιδεινώνονται και τα προβλήματα ψυχικής υγείας «υποτιμώνται», «όταν η ανεργία είναι υψηλή, η θνησιμότητα είναι χαμηλή», σημειώνει ο καθηγητής Ραμ σε βιντεοδιάσκεψη που αναρτήθηκε τον Απρίλιο στον ιστότοπο του πανεπιστημίου της Βιρτζίνια.

Σε κάθε περίπτωση αυτό συμβαίνει στις ανεπτυγμένες χώρες και κατά τη διάρκεια μιας «φυσιολογικής» ύφεσης. Διότι σήμερα «βρισκόμαστε μπροστά σε μια άγνωστη κατάσταση», επιμένει ωστόσο.

«Είναι ριψοκίνδυνο» να εξαγάγουμε συμπεράσματα, συνεχίζει και η Σάρα Μπέργκαρντ, επειδή αυτή η άνευ προηγουμένου κρίση «απειλεί έναν αριθμό συνθησιμένων 'θετικών πλευρών' των οικονομικών υφέσεων».

Για παράδειγμα δραστηριότητες που αμβλύνουν τον αντίκτυπο στην υγεία που έχει η απώλεια μιας δουλειάς είναι αδύνατον να γίνουν σε μια περίοδο καραντίνας: να αθληθεί κάποιος, να πάει βόλτα, να περάσει χρόνο με τους φίλους του.

Και «η κοινωνική υποστήριξη που μπορεί κανείς να έχει ή να προσφέρει μπορεί να είναι περιορισμένη, αυξάνοντας την απομόνωση και καθιστώντας δυσκολότερο να διατηρηθεί κάποιος σε καλή σωματική και ψυχική υγεία», προσθέτει η κοινωνιολόγος.

Από την άλλη πλευρά η αναβολή λήψης θεραπειών ή διάγνωσης σε ασθενείς που φοβούνται πάρα πολύ να πάνε στο νοσοκομείο μπορεί επίσης να στοιχίσει ζωές.

Επίσης 80 εκατομμύρια παιδιά κάτω του ενός έτους κινδυνεύουν να προσβληθούν από διφθερίτιδα, ιλαρά και πολιομυελίτιδα, προειδοποιούν η UNICEF, ο ΠΟΥ και η Συμμαχία Εμβολιασμού, την ώρα που οι εκστρατείες μαζικών εμβολιασμών έχουν ανασταλεί σε πολλές χώρες.

«ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ»

Πέραν επίσης των μεταβλητών της πανδημίας αυτής του νέου κορονοϊού, οι μελέτες που καταλήγουν στο συμπέρασμα ενός θετικού αντίκτυπου των υφέσεων στη θνησιμότητα αφορούν κυρίως τις πλούσιες χώρες.

«Το αντίθετο δείχνει να είναι η πραγματικότητα για πολλές χώρες με χαμηλό ή μεσαίο εισόδημα, όπου η θνησιμότητα αυξάνεται σε μια ύφεση», δηλώνει στο AFP ο Τόμας Χον, ερευνητής για τη δημόσια υγεία στο Imperial College του Λονδίνου.

«Οι δείκτες φαίνεται να δείχνουν ότι στέρεα συστήματα υγείας και δίκτυα κοινωνικής ασφάλειας έχουν ζωτική σημασία για την προστασία του πληθυσμού από τον αρνητικό αντίκτυπο της ύφεσης», συνεχίζει.

Το Παγκόσμιο Επιστιτιστικό Πρόγραμμα του ΟΗΕ προειδοποίησε εξάλλου για τον κίνδυνο να υπάρξει μια έκρηξη του αριθμού των ανθρώπων στα πρόθυρα του λιμού, ο οποίος μπορεί να διπλασιαστεί το 2020 σε «περισσότερα από 250 εκατομμύρια».

Όλοι αυτοί οι ενδεχόμενοι θάνατοι μακροπρόθεσμα θα είναι πολύ περισσότεροι από τις ζωές που σώθηκαν με τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν;

Οι μεταβλητές που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι πάρα πολλές και καμία από αυτές δεν συγκεντρώνει τη συναίνεση: ορισμένα μοντέλα που προέβλεψαν εκατόμβη ήταν υπερβολικά ανησυχητικά; Ο επίσημος αριθμός των νεκρών από την Covid-19 είναι σωστός; Πόσοι θάνατοι αποφεύχθηκαν από τα lockdown;

Σε μελέτη του που δημοσιεύτηκε χθες, το Imperial College του Λονδίνου υπολογίζει σε 3,1 εκατομμύρια τον αριθμό των θανάτων που αποφεύχθηκαν σε 11 ευρωπαϊκές χώρες. Ωστόσο δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα, καθώς η διαφορά υπολογίζεται βάσει ενός πρώτου υπολογισμού, αυτού των θανάτων που θα είχε προκαλέσει η επιδημία απουσία οποιουδήποτε μέτρου ελέγχου.

Και ακόμη κι αν ήταν δυνατό να καταλήξει κάποιος σε ένα σαφές αποτέλεσμα «τι θα κάναμε με έναν τέτοιο αριθμό; Αυτό θα ήταν ηθικά και πολιτικά περίπλοκο», επιμένει η Σάρα Μπέργκαρντ.

«Το θέμα θα ήταν πολιτικό», σύμφωνα με τον Άρθουρ Κάπλαν, της ιατρικής σχολής Groceman του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Ωστόσο για τον ειδικό αυτόν σε θέματα βιοηθικής οι δραματικές προβλέψεις για τη θνησιμότητα θα καθιστούσαν δύσκολη μια άλλη επιλογή από τα μέτρα καραντίνας.

Πολιτικά, οι ζωές που απειλούνται μακροπρόθεσμα «δεν έχουν φωνή», υπογραμμίζει. Για αυτούς τους μελλοντικούς θανάτους, «δεν θα έχουμε τον γενικό γραμματέα της υγείας να μετράει κάθε βράδυ τα στατιστικά στοιχεία για την υπερβάλλουσα θνησιμότητα από αυτοκτονίες ή εγκεφαλικά επεισόδια», σχολιάζει στην γαλλική εφημερίδα Le Monde ο κοινωνιολόγος Ντιντιέ Φασέν.

«Τις χαμένες αυτές ζωές και τις ζωές αυτές που χαμαίστηκαν σχεδόν κανείς δεν θα τις κλάψει».

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ-AFP

Πολιτικά, οι ζωές που απειλούνται μακροπρόθεσμα «δεν έχουν φωνή». Για αυτούς τους μελλοντικούς θανάτους, «δεν θα έχουμε τον γενικό γραμματέα της υγείας να μετράει κάθε βράδυ τα στατιστικά στοιχεία για την υπερβάλλουσα θνησιμότητα από αυτοκτονίες ή εγκεφαλικά επεισόδια», σχολιάζει στην γαλλική εφημερίδα Le Monde ο κοινωνιολόγος Ντιντιέ Φασέν. «Τις χαμένες αυτές ζωές και τις ζωές αυτές που χαμαίστηκαν σχεδόν κανείς δεν θα τις κλάψει».

BoWB.

ΦΩΤ.: GEORGE_DETISIS-VOVOUSA_FESTIVAL-2019

Πώς διανέμονται οι πολιτιστικές επιδοτήσεις στην Ήπειρο

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Φέτος, το θέμα των οικονομικών ενισχύσεων στο χώρο του πολιτισμού είναι επίκαιρο και κρίσιμο, λόγω του πλήγματος που επήλθε από την καραντίνα και τα ειδικά υγειονομικά μέτρα.

Καταρχάς, το ΥΠΠΟ έχει ανακοινώσει την παροχή 1.440.300 ευρώ για την ενίσχυση Φεστιβάλ-σύνθετων πολυθεματικών δράσεων, και των γραμμάτων και βιβλίου.

Σε αυτή τη δράση συμπεριλήφθηκαν 153 προτάσεις. Μια από αυτές είναι το Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Πρέβεζας, το οποίο φέτος είναι στον 38ο χρόνο του και είναι καθιερωμένο και αναγνωρίσιμο.

Είναι επίσης η Photometria, το διεθνές φωτογραφικό φεστιβάλ που ξεκινάει κάθε χρόνο από τα Γιάννενα.

Είναι το Πρέβεζα Jazz Festival που επίσης είναι διεθνές και σταθερό, κάθε χρόνο.

Είναι ακόμα το διεθνές Φεστιβάλ του Δήμου Δωδώνης, η Μπιενάλε Δυτικών Βαλκανίων που βαδίζει προς τη δεύτερη διοργάνωσή της, το φεστιβάλ Βωβούσας, η «Κρουστοπανήγυρις» της Άρτας, στο

Κομμένο, οι εκδηλώσεις του συλλόγου «Σκουφά» στην Άρτα για τα 140 χρόνια από την απελευθέρωση. Τέλος, είναι το φετινό Zagoriwood και το Zagori Fiction Days, για το οποίο αναμένονται λεπτομέρειες προσεχώς.

Στις θεατρικές παραγωγές δεν υπάρχει παρουσία. Ήδη, στα Γιάννενα «μαίνεται» η αντιπαράθεση καλλιτεχνών-Δήμου Ιωαννιτών για τους χειρισμούς του ΔΗΠΕΘΙ, το οποίο διοχετεύει τις παραγωγές σε συγκεκριμένους διαύλους και κατηγορείται ότι αποκλείει με αυτό τον τρόπο, καλλιτέχνες και δημιουργούς. Σημειωτέον ότι οι επιχορηγήσεις για το θέατρο είναι περί τα 2,3 εκατ. ευρώ.

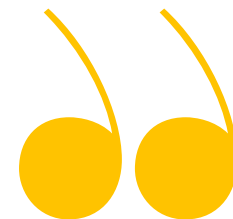
Τέλος, με 1,3 εκατ. ευρώ θα επιχορηγηθούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με κοινωφελείς ή πολιτιστικούς σκοπούς. Ανάμεσά, τους, είναι η Πινακοθήκη Αβέρωφ για την έκθεση «Δημιουργικές συναντήσεις 2020-Σταύρος Κοτσιρέας-sir Peter Blake» και για εκπαιδευτικά προγράμματα. Επίσης, είναι η παραγωγή «Αναβιώνοντας το θεατρικό μπουλούκι στα Τζουμέρκα» της ομάδας Έως.

Τα ποσά που παίρνουν οι προτάσεις δεν

είναι πολύ μεγάλα και εξαρτώνται από το μέγεθος της παραγωγής κ.λπ. Όλα τα στοιχεία, υπάρχουν στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, www.culture.gr. Αρκεί όμως η αναφορά των εκατομμυρίων και η «επικοινωνιακή αντεπίθεση» του Υπουργείου Πολιτισμού, που χειρίστηκε πλημμελώς και με υπεροψία, αρχικά, την κρίση; Οι καλλιτέχνες επισημαίνουν ότι το Μπρώο Καλλιτεχνών, που έχει προβληθεί ως προϋπόθεση, ουσιαστικά, για τις στήριξεις από τούδε και στο εξής, έχει πολλά κενά και δεν προβλέπει την πολυπλοκότητα των ειδικοτήτων, ενώ κάποιες άλλες παραλείπονται και άλλες πάλι, είναι απύσες. Κοινώς, το υπουργείο κατηγορείται ότι δεν είχε και πολύ συγκεκριμένη αντίληψη για τη σύγχρονη επαγγελματική πραγματικότητα των καλλιτεχνών...

Προκειμένου να αντιπαρέλθει την κριτική, προέβη σε μια ακόμα κίνηση, με έκτακτη επιχορήγηση των ΑΜΚΕ. Φαίνεται ότι την τελευταία εβδομάδα υπάρχει μια, όψιμη έστω, στροφή προς τη στήριξη φορέων Κοινωνικής Οικονομίας, που αρχικά είχαν αποκλειστεί εντελώς από κάθε είδους στήριξη, παρότι είναι κανονικές επιχειρήσεις.

Αρκεί όμως η αναφορά των εκατομμυρίων και η «επικοινωνιακή αντεπίθεση» του Υπουργείου Πολιτισμού, που χειρίστηκε πλημμελώς και με υπεροψία, αρχικά, την κρίση;

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΣΟΡΝΤΙ:

Έκατό χρόνια από τη γέννηση του κορυφαίου γελωτοποιού

Αριστερά με τον Φεντερίκο Φελίνι. Πάνω με την Κλαούντια Καρντινάλε

Ο Αλμπέρτο Σόρντι, ένας από τους μεγαλύτερους γελωτοποιούς του παγκόσμιου κινηματογράφου μαζί με τον αζεϊέραστο Τοτό, αποτελεί εξέχον μέλος της μεγάλης ιταλικής σχολής ηθοποιών που ξεπετάχθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, προσφέροντας χιλιάδες ώρες γέλιου, αλλά και αυτής της διακριτικής μελαγχολίας, της πίκρας, που αφήνει η ζωή των απλών λαϊκών ανθρώπων.

Φέτος, συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννησή του (15 Ιουνίου 1920) και είναι μια ευκαιρία να θυμηθούν οι παλιότεροι και να γνωρίσουν οι νεώτεροι το μεγαλείο του, που μαζί με τους συναδέλφους της γενιάς του, συντρόφεψε, έδωσε κουράγιο και στάθηκε δίπλα σε εκατομμύρια απλούς ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, σε καιρούς δύσκολους, αλλά και με την ελπίδα ότι «σιγά-σιγά όλα θα φτιάξουν». Σήμερα, μια εποχή που μοιάζει βγαλμένη από το πλέον απαισιόδοξο δυστοπικό σενάριο, η απώλεια του Σόρντι και όλων αυτών των μεγάλων ηθοποιών, αλλά και σκηνοθετών, σεναριογράφων, ανθρώπων της τέχνης και του πνεύματος, είναι τεράστια. Το λαϊκό σινεμά και μαζί το γέλιο και το δάκρυ, η ανόθευτη συγκίνηση, υπήρξε το αποκούμπι για τέσσερις γενιές. Στις μέρες μας, μπορεί να υπάρχει διασκέδαση, ψυχαγωγία, συγκίνηση, αλλά δεν υπάρχει το βάθος, το δέσιμο με τους πρωταγωνιστές και το φυσικό πηγαίο ταλέντο τους. Και αυτό το ξέρουμε πολύ καλά και στη χώρα μας.

Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ...

Ο Αλμπέρτο Σόρντι, βέρος Ρωμαίος, ήταν το τελευταίο παιδί από τα πέντε της οικογένειάς του. Ο πατέρας του ήταν μουσικός και η μητέρα του δασκάλα. Μαθητής ακόμη έδινε τις δικές του παραστάσεις με μαριονέτες και συμμετείχε στην παιδική χορωδία στην Καπέλα Σιστίνα. Στα 17 του πήγε στη Δραματική

Ακαδημία Τεχνών του Μιλάνου, αλλά λόγω της βαριάς ρωμαϊκής προφοράς απομακρύνθηκε. Τι περίεργο; Αυτή η βαριά προφορά έγινε το σήμα κατατεθέν στην Ιταλία και σε όλο τον κόσμο, ενώ στα τέλη της δεκαετίας του '30 ξεκίνησε τις μεταγωγτίσεις ντουμπλάροντας τον Όλιβερ Χάρντι. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι «ειδικοί» πέφτουν έξω. Βεβαίως, δούλεψε πολύ και ξεκίνησε μαθήματα φωνητικής στην όπερα ως μπάσος. Μάλιστα, μέσα σε όλα σπούδασε και λογιστής παίρνοντας το πτυχίο για χάρη της μητέρας του. Όμως αυτή η εργατικότητα, κόντρα στους ρόλους του που αγαπήσαμε, συνεχίστηκε σχεδόν μέχρι το τέλος της ζωής του.

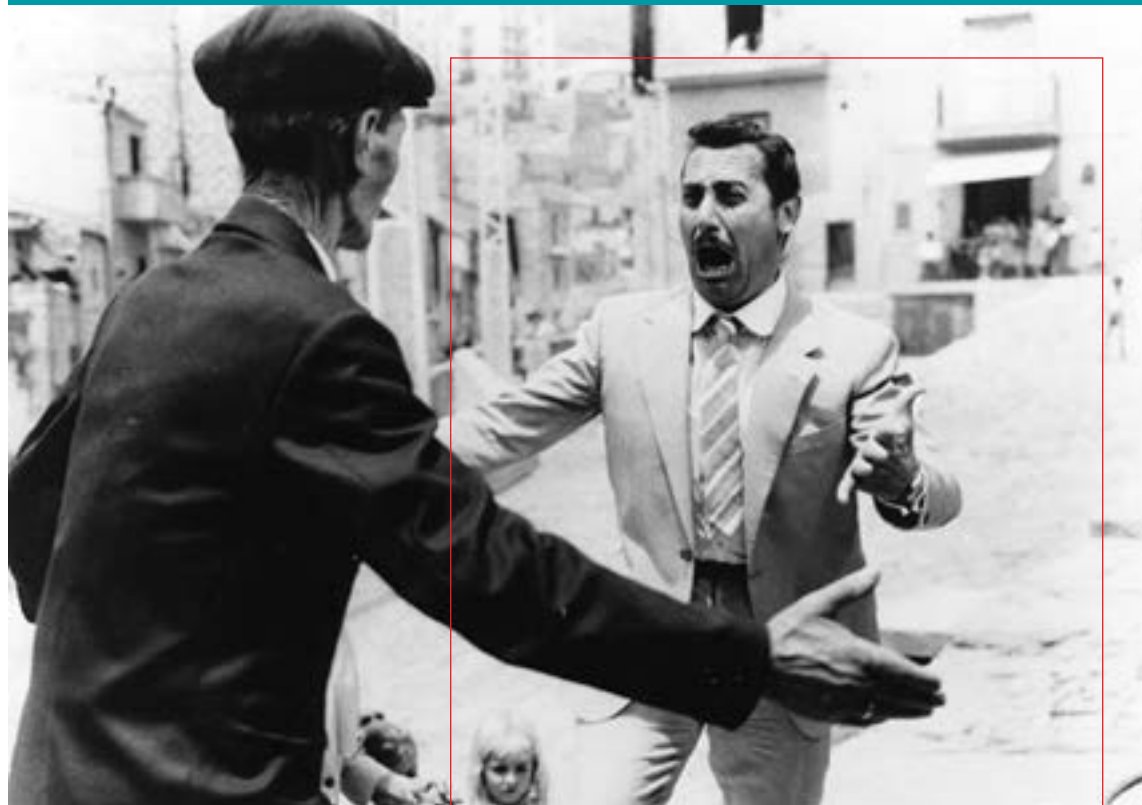
Ο ΤΥΧΕΡΑΚΙΑΣ...

Στα περισσότερα από 50 χρόνια πορείας του στην τέχνη, ο Σόρντι έπαιξε ως δευτεραγωνιστής, συμπρωταγωνιστής, πρωταγωνιστής, σε εκατοντάδες ταινίες, δυο τρεις το χρόνο, αλλά δεν έλειψαν και οι χρονιές με πολύ περισσότερες εμφανίσεις, όπως το 1942 με οκτώ ταινίες! Επίσης, έγραψε σενάρια, σκηνοθέτησε, τραγούδησε. Έκανε τα πάντα και είχε την τύχη να πρωταγωνιστήσει σε ταινίες των Ντίνιο Ρίζι, Μάριο Μονιτσέλι, Βιτόριο ντε Σίκα, Φεντερίκο Φελίνι, Λουίτζι Κομεντσίνι, Ετόρε Σκόλα, Φράνκο Ρόσι και Λουίτζι Τζάμπα. Ε, δεν το λες και απλή τύχη...

Ο ΕΡΓΕΝΗΣ

Στην προσωπική του ζωή, όταν είχε χρόνο, ο Σόρντι ήταν διακριτικός και γνωστός μόνο για το πάθος του προς την αγαπημένη του ομάδα, τη Ρόμα. Παρέμεινε εργέννης σε όλη του τη ζωή, αλλά είχε πολλές ερωτικές σχέσεις, με σημαντικότερη την εννιάχρονη σχέση με την όμορφη, χωρίς όμως ιδιαίτερες επιδόσεις, ηθοποιό Αντρέινα Πανιάνι, που ήταν 15 χρόνια μεγαλύτερή του. Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ/Χάρης Αναγνωστάκης

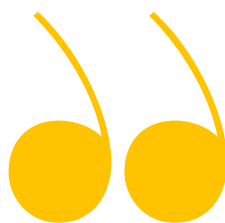
Ο Ανθρωπάκος...

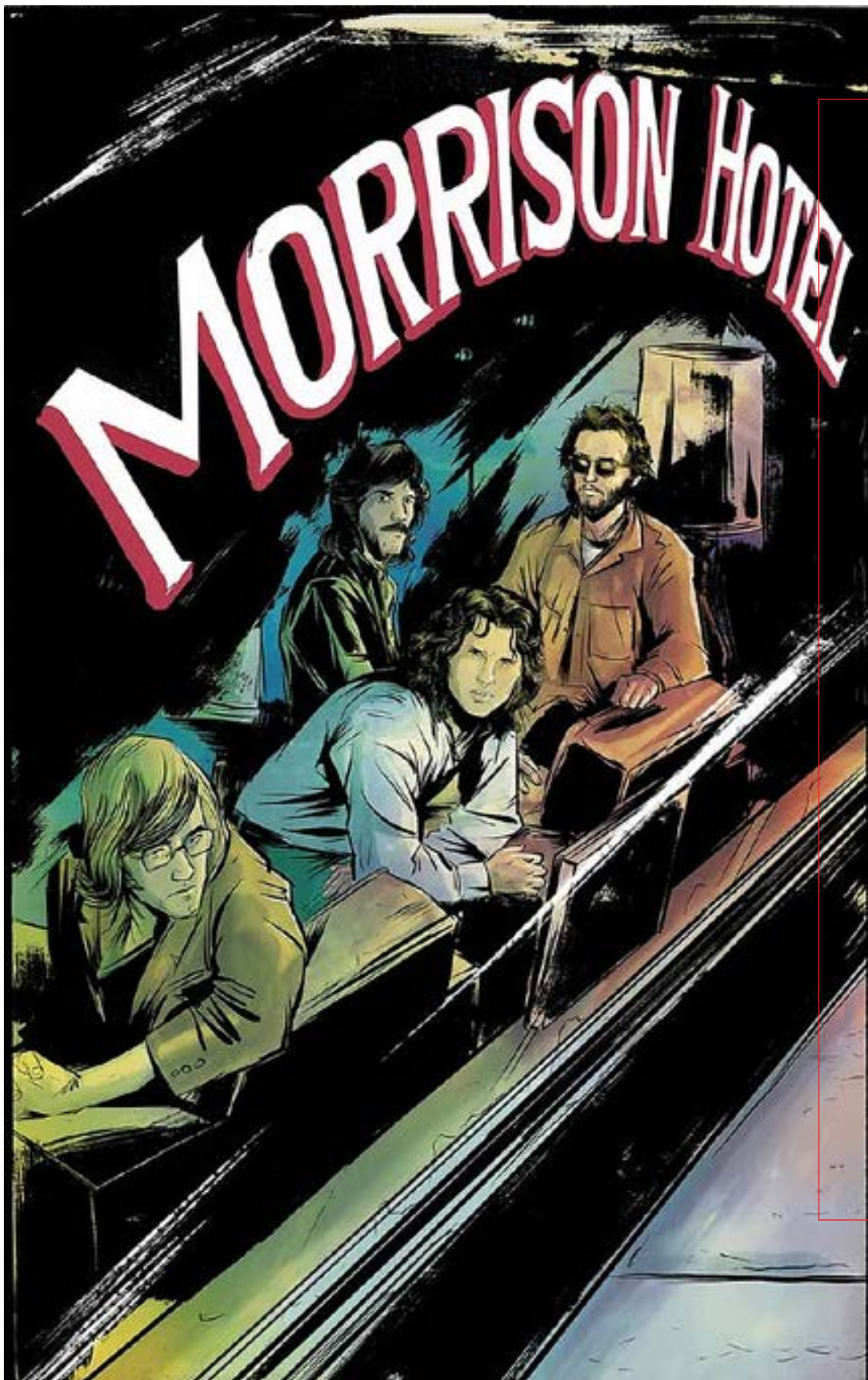
Ο Σόρντι ειδικά στις δεκαετίες '50-'60 γνώρισε στιγμές δόξας, καθώς η ερμηνευτική του ωριμότητα συνέπεσε με την εκτόξευση του ιταλικού νεορεαλισμού, που επηρέασε τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Μερικές από τις ταινίες που θα μείνουν για πάντα είναι: «Ο Λευκός Σεϊχης» που γύρισε το 1952 ο Φελίνι, «Οι Βιτελόνη» [1953] και πάλι του «μαέστρο», «Ο Μεγάλος Πόλεμος» [1959], ένα αντιπολεμικό αριστούργημα, σχεδόν άγνωστο σήμερα, που σκηνοθέτησε ο μοναδικός Μάριο Μονιτσέλι. Επίσης, «Οι Τέσσερις Φυγάδες» [1960] του Κομεντσίνι, «Παλιοζωή Παλιόκοσμο» [1961] του κορυφαίου Ντίνιο Ρίζι και φυσικά «Ο Ανθρωπάκος» [1977] και πάλι του Ρίζι, που του δίνει το ρόλο της ζωής του, ερμηνεύοντας ένα ανθρωπάκι, καλό χριστιανό, που χάνει τα λογικά του όταν δολοφονείται ο γιος του και μετατρέπεται σε εκδικητή. Θα πρέπει όμως να επισημανθεί ότι ακόμη και σε μέτριες ταινίες που έπαιξε, κατάφερε να δείξει το ταλέντο του, να γλυκάνει τον θεατή.

Λίγα χρόνια πριν πεθάνει [24 Φεβρουαρίου 2004] από καρδιά, στην αγαπημένη του Ρώμη, ο Σόρντι είχε δηλώσει στην Corriere della Serra, για το γέλιο που προσέφερε στο κοινό, ότι «όλες μου οι ταινίες βασίζονται σε πολύ σοβαρά και δραματικά θέματα, πράγματα που υπάρχουν σε ιστορίες της αληθινής ζωής». Πράγματι. Και αυτό ήταν το κατόρθωμά του, να βγάζει γέλιο από την πραγματικότητα, τα βάσανα της αληθινής ζωής.

Το λαϊκό σινεμά και μαζί το γέλιο και το δάκρυ, η ανόθευτη συγκίνηση, υπήρξε το αποκούμπι για τέσσερις γενιές

Ένα κόμικ για τα 50 χρόνια του «Morrison Hotel»

Έφηβη, η Leah Moore ήταν μαγεμένη από την αύρα των Doors και το μυστήριο που τους περιέβαλε. Τώρα, ετοιμάζει σε κόμικ την ιστορία της μπάντας προς τιμήν των 50 χρόνων του άλμπουμ του 1970 «Morrison Hotel» (το κόμικ θα κυκλοφορήσει στις 13 Οκτωβρίου από τον εκδοτικό οίκο Z2 Comics). Αφηγείται στο περιοδικό Rolling Stone το ταξίδι που έκανε η τάξη της στο Παρίσι το 1992 και το ότι έπεισε τους καθηγητές φυσικής να τους πάνε στο Περ Λασέζ να επισκεφθούν τον τάφο του Τζιμ Μόρισον. «Εβρεχε καταρακτωδώς, είχαν ανοίξει οι ουρανοί, κι εκεί ήμασταν εμείς, μια όχι πολλά υποσχόμενη παρέα από 13χρονα 14χρονα σπασικλάκια με αδιάβροχα, αλλά το να είσαι εκεί στον τάφο του ήταν μνημειώδες, αληθινά επικό. Όλα αυτά τα λουλούδια, και τα μπαστουνάκια θυμιάματος, και τα γκράφιτι».

Στο κόμικ, η Moore -κόρη του Alan Moore, συγγραφέα του «Watchman»- αναφέρεται στο άλμπουμ και στην περίοδο που προηγήθηκε: τον Πόλεμο του Βιετνάμ, το Κίνημα για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, τους φόνους του Τσαρλς Μάνσον, τις συναυλίες της μπάντας, την περίοδο που τους συνέλαβαν και τους εμβληματικούς μουσικούς που συνάντησαν. Δουλεύει την ιστορία με τα εναπομείναντα μέλη της μπάντας, τον Robby Krieger και τον John Densmore. Σειρά εικονογράφων έχουν αναλάβει το οπτικό μέρος του εγχειρήματος και το εξώφυλλο σχεδίασε ο Chris Hunt.

«Υπάρχει τόσο θέατρο στους Doors, και τόση κομπορημοσύνη και τόση αφήγηση ιστοριών - ταιριάζουν με φυσικό τρόπο σε κόμικ» τόνισε η Leah Moore. «Οι σίχοι που έγραψαν και η ενέργεια με την οποία έπαιζαν - πιστεύω ότι τα τραγούδια δεν προσφέρονται απλώς για το μέσο, στην πραγματικότητα κραυγάζουν να γίνουν κόμικ».a

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Working man's Dead: 36 λεπτά και 50 χρόνια

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πριν από 50 χρόνια ακριβώς, οι Grateful Dead κυκλοφορούσαν ένα από τα μικρά τους αριστουργήματα. Το Working Man's dead ήταν μόλις 36 λεπτά, όχι και πάρα πολύ πάνω από το όριο του EP, αλλά το καλλιτεχνικό του μέγεθος παραμένει πολλαπλάσιο.

Ο Τζέρι Γκαρσία και οι υπόλοιποι Dead, το 1970 έβγαιναν από μια εξόχως περιεργη περίοδο. Είχαν κυκλοφορήσει τρία στούντιο άλμπουμ και ένα (τρομερό) ζωντανά ηχογραφημένο, το Live/Dead και ήταν μια μπάντα που βασικά πειραματιζόταν με τα πάντα, ανάμεσά τους και με τη μουσική.

Εκείνη την περίοδο, ήταν επηρεασμένοι ιδιαίτερα από τον «ήχο του Bakersfield», το μουσικό κομμά-

τι της καλιφορνέζικης κάντρι που «διακόνευε» ο Μπάκ Όουενς με τους Buckaroos. Ανάμεσα στα συστατικά του συγκεκριμένου μουσικού υπο-είδους, ήταν και η steel κιθάρα. Μια τέτοια είχε αποκτήσει ο Γκαρσία και την έβαζε σιγά σιγά στον ήχο της μπάντας.

Οι Dead ήταν βασικά μια αυτοσχεδιαστική μπάντα, τουλάχιστον μέχρι τότε. Η μουσική ιδιοφυία του Γκαρσία, του Μίκι Χαρτ και του Μπομπ Γουίρ μπορούσαν να οδηγήσουν όλο το σχήμα σε δρόμους απίθανους, χωρίς ποτέ να είναι γνωστός ο προορισμός. Το Working man's Dead όμως είχε μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία, επιπλέον. Όπως για παράδειγμα η πιο ενεργή συμμετοχή του Ρόμπερτ Χάντερ, του ποιητή της μπάντας, αλλά και η πολλή παρέα με τους Crosby, Stills & Nash. Ιδιαίτερα

ο Χαρτ που είχε πολύ φιλική σχέση με τον Στίβεν Στιλς, ήταν ένας «διάυλος» για να περάσει το, περισσότερο λυρικό και φωνητικό ύφος στη χαώδη ψυχεδέλεια των Dead.

Ο δίσκος ηχογραφήθηκε μέσα σε ένα δεκαήμερο, γιατί η μπάντα ήδη χρωστούσε στο στούντιο από το προηγούμενο άλμπουμ της. Επίσης, λίγο πριν είχε αποφύγει στο τσακ τη φυλάκιση για μια υπόθεση «ουσιών» στη Νέα Ορλεάνη.

Αυτή η περίοδος των Dead, εκτός από το Working Man's Dead έδωσε και το «δίδυμο» άλμπουμ, το American Beauty, μόλις πέντε μήνες αργότερα. Έτσι, μαζί με το ενδιάμεσο Vintage Dead που ήταν live, η μπάντα είχε τρεις δίσκους μέσα σε ένα εξάμηνο. Καθόλου άσχημα για «πεθαμένους».

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Άγνωστη λέξη για νέους το... καντράν

Η διαδικασία, πως για μια κλήση θα έπρεπε να γυρίσει κάποιος τη κυκλική θήκη με τις τρύπες και να σχηματιστεί ο αριθμός με τα αντίστοιχα νούμερα από το μηδέν μέχρι το εννέα, είναι μια εικόνα περίπου επιστημονικής φαντασίας για τη νέα γενιά

Από τους μεγαλύτερους σε ηλικία τα μαύρα τηλέφωνα από βακελίτη, «ζητούν» συνήθως μια ματιά γεμάτη νοσταλγία. Κουβαλούν πάνω τους έναν... Παγκόσμιο Πόλεμο, όλο σχεδόν τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο και το σύρμα τους έχει μεταφέρει αμέτρητες συνομιλίες ανθρώπων. Το κουδούνισμά τους που κάποτε... κεραυνοβολούσε το σπίτι χαρακτηρίζεται πλέον παλιομοδίτικο και μετά από 80 χρόνια δεν μπορούν να μεταφέρουν πια το «Εμπρός; Κέντρο; Συνδέστε με...»

Ο κ Ιωάννης Θαλασσινός, εκτιμητής πραγματογνώμων αντικιέρ όταν μιλά για τα... κλασικά τηλέφωνα που έγραψαν το δικό τους κεφάλαιο στην ιστορία της τηλεφωνίας, επισημαίνει δύο πράγματα: Πρώτον η... ατζέντα τους, (κάτι σαν τηλεφωνικός κατάλογος και χρυσός οδηγός μαζί) έχει μόνο τετραψήφια τηλεφωνικά νούμερα και ημερομηνία εκτύπωσης

1932-33, όταν δηλαδή στην Θεσσαλονίκη ήταν προτιμότερο «να βάλεις μια φωνή» παρά να καλέσεις με αυτό το ...διάολο όπως αποκαλούσαν πολλοί τότε την τηλεφωνική συσκευή και κάθε τεχνολογικό επίτευγμα. Το δεύτερο είναι το καντράν. Πολλοί νέοι σε ηλικία, κυρίως έφηβοι, δεν ξέρουν αν βρίσκεται πάνω στη συσκευή, δίπλα ή κάτω απ αυτήν γιατί ως λέξη δεν υπάρχει στο λεξιλόγιό τους. Μιλώντας στο ραδιοφωνικό σταθμό του ΑΠΕ ΜΠΕ «Πρακτορείο fm104,9», ο ιδιοκτήτης παλαιοπωλείου, σημειώνει πως σήμερα τα παλιά τηλέφωνα είναι άγνωστα αντικείμενα για τους νέους, που αν τα πιάσουν στα χέρια τους, είναι σχεδόν δεδομένο πως δεν θα ξέρουν πώς να τα χρησιμοποιήσουν.

«Έχω ένα από τα πρώτα τηλέφωνα στη Θεσσαλονίκη, τα οποία ήταν χωρίς καντράν, δηλαδή είχαν δίπλα το μανιατό, όπως είχαν οι ραπτομηχανές. Αυτό έδινε

εντολή, το κέντρο έκανε την κλήση και έδινε στη συνέχεια την γραμμή. Για να καταλάβετε στις αρχές του 1900 η Αθήνα και ο Πειραιάς είχαν 400 νούμερα, δεν υπήρχαν περισσότερα. Τα μονοψήφια ήταν οι δημόσιες υπηρεσίες, τα διψήφια νοσοκομεία, στη Θεσσαλονίκη μετά το 1929 ήρθε το τετραψήφιο».

Έτος 2020 τα τηλέφωνα είναι ασύρματα, έχουν κάμερα, γράφουν video, παίζουν ταινίες και μουσική, κάνουν κλήσεις με φωνητική εντολή, εκτελούν υπηρεσίες, μεταφέρουν αμέτρητα δεδομένα... Η διαδικασία, πως για μια κλήση θα έπρεπε να γυρίσει κάποιος τη κυκλική θήκη με τις τρύπες και να σχηματιστεί ο αριθμός με τα αντίστοιχα νούμερα από το μηδέν μέχρι το εννέα, είναι μια εικόνα περίπου επιστημονικής φαντασίας για τη νέα γενιά.

«Μην ξεχνάτε και το αστέιο της εποχής με το λουκέτο. Πολλοί κλείδωναν με κλειδαριά τον αριθμό μηδέν για να μην παίρ-

νουν τα παιδιά υπεραστικές κλήσεις που ξεκινούσαν με τον αριθμό αυτό και ήταν πανάκριβες...

Η «ηλικιωμένη» τηλεφωνική συσκευή και ο τηλεφωνικός οδηγός του 1932-33 δεν είναι τα μοναδικά τηλέφωνα που έχει στη συλλογή του ο κ. Θαλασσινός. Τη δική τους... λαμπρή ιστορία έχουν τα μαύρα μεταλλικά τηλέφωνα αλλά και τα επόμενα μοντέλα από ξύλο που αποτελούν την εξέλιξή τους.

«Τα πρώτα ελεύθερα τηλέφωνα με καντράν που μπορούσε να πάρει κάποιος με τα νούμερα χωρίς τη μεσολάβση του κέντρου ήταν τα μαύρα τα μεταλλικά με το χερούλι από βακελίτη, η τάση της εποχής, ακολούθησαν το ξύλινο με ορείχαλκο και χωρίς ακουστικό και μετά πήγαμε σε βακελίτη» περιγράφει και σημειώνει πως για να «πέσει» τότε το κόστος της κατασκευής τους άλλαζαν τα υλικά.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ